

Nr 285

Av herr Akesson, om ändrat förfarande vid bildande av vägsamfällighet i visst fall.

(Lika lydande med motion nr 252 i Andra kammaren)

Vårt vägnät har under senare åren varit föremål för en omfattande ombyggnad. I många fall får de nya vägarna ute på landsbygden en helt ny sträckning, som gör att bebyggelsen kommer på något avstånd från dessa och att många byar på så sätt får längre utfartsvägar. Här uppkommer då problemet med underhållet på de gamla vägsträckorna, som oftast blir undantagna från allmänt underhåll, men som dock är så livligt trafikerade att det är motiverat med visst statligt bidrag till underhållet. Detta kan erhållas genom att vägsamfällighet bildas. Då man ej alltid är hemma i förfaringsättet om vad man skall göra, blir den utslagna vägen oftast i ett uruselt skick innan ansökan till länsstyrelsen görs om att få en vägsamfällighet bildad. Länsstyrelsen låter i sin tur ansökningen gå till distriktslantmätaren, som har att verkställa förrättning i saken. Då distriktslantmätarna är hårt arbetstyngda, drar det långt ut på tiden innan frågan kan lösas.

Jag anser därför att det borde åvila vägförvaltningarna att där väg varit till allmänt underhåll intagen, men undantages härifrån, dessa skall, där så anses motiverat, medverka till att vägsamfällighet bildas, så att denna kan träda i funktion när vägförvaltningen upphör med underhållet.

Då Kungl. Maj:t nyligen tillsatt en utredning för att verkställa en översyn av väglagstiftningen hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta hänskjuta ovan berörda fråga till den av Kungl. Maj:t tillsatta utredningen för behandling och förslag.

Stockholm den 25 januari 1961

Sten Akesson